

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 30. Querelæ de Rege Castiliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

§. XXX.

Sæcul.XIII.
A.C.1279.*Querelæ de Rege Castiliæ.*

Papa inter Franciæ ac Castiliæ Reges Philippum & Alphonsum pacem identidem curans, huic ab ea longius remoto fufas fcripsit litteras, in quibus exponit, quid Papa Joannes XXI, & quid ipse eum in finem fecerit. *Rayn.n.21. Sup. 6.19.* Se congressus locum designasse urbem Tolofam; Alphonsum renuisse. Tum Cardinalem Gerardum Biancum, & Joannem Vercellensem Magistrum Prædicatorum Generalem duorum Regum Legatis perfuafiffe urbem Burdigalam; eoque reipfa conventum esse pacem vel inducias ineundi gratia: sed Castiliæ Legatis nec has, nec illam accipientibus sublata fuisse colloquia. Significat suum hac de re dolorem, maxime ob retardatum subsidium terræ sacre necessarium: & declarat a se revocari Legatos suos Gerardum & Joannem hanc passos injuriam. Dabat 9 Jun. 1279.

Etiam aliunde Papa Nicolaus alienum hoc a Principe habebat animum: nam a Castellæ Clero graves de eo querelas acceperat, ut liquet ex informatione, quam Episcopo Reatino, cum eum hoc in regnum mitteret, dedit, & cujus hæc est summa. Rex decimarum tertiam

E 3

tiam

Sæcul. XIII.
A.C. 1279.

tiam per speciem concessionis a Sede apostolica suo parenti factæ, cujus spatium jam pridem effluxit, multos per annos sibi asseruit, malosque in usus adhibet, dum illam laicis, quin etiam Judæis confert ad solvenda debita. Ecclesiarum cathedralium, ac cœnobiorum redditus vacante sede sibi vendicat nullum eorum jus habens vel nomine custodiæ, qua eos conservet successoribus, vel titulo regni ditionis; quia potestatem ei nec privilegium tribuit, nec annuorum vectigalium assignatio pro Ecclesiis, nec longissima consuetudo, nec præscriptio seu acquisitio domini per continuationem temporis lege definiti.

Archiepiscopus Compostellanus suas querimonias singulares habet. Rex petit, ut in clientelam ipsius se conferat, quod nec ipse, nec antecessores ejus unquam fecere. De dominatu urbis Compostellæ controversiam ei fruit: & civium cum eo disceptantium partes suscepit. Et vero Rex Alphonsus in Archiepiscopum copias miserat, ut cernimus in Papæ litteris 13 Febr. an. 1278 datis, per quas illum monet, ut revocet suos milites, damnumque huic Præsuli ac ejus Ecclesiæ illatum sarciat.

Rayn. 1278.
n. 32.

Informatio continuatur: Episcopo quoque ac Ecclesiæ Legionensi, & generatim cunctis Ecclesiis injuriam fecit per preces

preces minis permittas, atque per violentias, quas adhibet, cum eliguntur Præsules & Magistri Ordinum militarium. A Clero ejusque clientibus beneficiariis subsidia exigit. Haud observat privilegia & immunitates a jure, ab antecessoribus suis, & a se ipso datas. Clerici trahuntur ad tribunalia profana, capiuntur, & judicantur in rebus criminosis. Fœnorum cognitionem capit etiam contra Clericos: Præsules impedit, ne statuant de materia spirituali: sententias eorum retexi jubet vel non observari, maxime interdicta. Vetat proscriptionem, præterquam certis in casibus; ac hujus exceptio in ejus curia non admittitur. A paucis annis fracti sunt in locis pluribus Ecclesiarum thesauri.

Præsulibus & Clericis ob peregrinationes, litterarum studia, aliasque causas justas e regno exeuntibus liberum non est efferre pecunias pro suis necessitatibus. Rex tributarias reddit hæreditates ab Ecclesia vel a Religiosis noviter obtentas: præscriptionis, ut vocant, ab iis acquisitæ nullam rationem ducit: & nisi documenta exhibeant, eos bonis immobilibus privat. Papæ ac Episcoporum indulgentias in regno suo promulgari non patitur, ut ex illis, quas ipse impetravit, majus commodum consequatur. En præcipua capita informationis Episcopæ

Sæcul. XIII.
A.C. 1279.
cupo Reatino traditæ. Addebat Papa litteras 23 Martii ad Regem scriptas, per quas eum vehementer stimulat, ut Ecclesiæ jurium violationes has cunctas compenset & omittat.

§. XXXI.

Alphonso III Lusitaniæ Regi mortuo succedit Dionysius.

Paulo ante Alphonso III Lusitaniæ Rex diem obierat, cum creata Ecclesiæ damna quodammodo resarfisset. Legimus monita, quæ an. 1273 Papa Gregorius Xilli dedit, a conquerente Regni Clero commotus. Inobsequentem idem Papa post biennium denuo castigavit, ecclesiasticas ei censuras minitans. Rursus anno 1277 Papa Joannes XXI, qui nascendi conditione illi subjectus fuerat, pariter ipsum hortando frustra perurgebat. Tandem Alphonso in discrimen mortis adductus, hoc an. 1279 die Martis 17 Januarii coram Durando Episcopo Eborensi inter manus Petri Martini ejusdem Ecclesiæ thesauro præfecti Sedi apostolicæ plenam & simplicem obedientiam, bonorumque omnium tum Templariis, tum aliis Religiosis aut Clero ademptorum restitutionem juravit, & factas eis injurias compensari jussit. Ad id est Ulysipponæ præsentem ac comprobant.

Sup. Lib. 86.
§. 19.

Rayn. 1275.
n. 21. 22. &c.

Id. 1277. n. 12

Id. 1279.
n. 29.